

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

Σε ένα από χωριό στη γη ζούσε μια ασυνήθιστη κοπέλα που την λέγαν Αράχνη . Αν και ήταν ταπεινής καταγωγής, δεν είχε σπουδάσει η Αράχνη είχε σπάνιο, εξαιρετικό ταλέντο στην ύφανση. Η φήμη της μεγάλωνε και οι άνθρωποι έρχονταν από όλα τα μέρη της γης να την δουν να υφαίνει. Όλο αυτό το ενδιαφέρον γέμισε έπαρση την αράχνη που άρχισε να έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της . Όταν οι άνθρωποι της έλεγαν – και το έλεγαν πολύ συχνά- ότι θα πρέπει να ήταν μαθήτριά της Αθηνάς , η Αράχνη καυχήθηκε ότι δεν είχε τίποτα να μάθει από τη θεά.

- Χααα! Και τι έχει να μου μάθει αυτή?

Αυτοί οι κομπασμοί ήταν τόσο τολμηροί και θρασεείς που έφτασαν ως τον Όλυμπο στα αυτιά της Αθηνάς. Η Αθηνά δεν μπορούσε να ανεχτεί να αμφισβητούν οι άνθρωποι την αυθεντία των θεών και δεν της άρεσε καθόλου αυτό που έμαθε. Όμως η θεά Αθηνά ήξερε τις ατέλειες των θνητών και δεν άφησε την οργή της να ξεσπάσει. Η Αθηνά μπορούσε να αλλάζει και να παίρνει πολλές διαφορετικές μορφές. Αυτή τη φορά μεταμορφώθηκε σε γριά και πήγε να επισκεφτεί την Αράχνη. Μια μέρα όπως η αράχνη έγνεθε την επισκέφτηκε η Αθηνά έτσι όπως ήταν μεταμφιεσμένη σε γριά. Η Αράχνη νόμιζε ότι η γυναίκα είχε έρθει απλώς για να την ενοχλήσει και δεν άξιζε να ασχοληθεί μαζί της. Όμως η γριά επέμενε.

- Φύγε γριά δε βλέπεις ότι δουλεύω?
- - Είσαι πολύ προικισμένη κοπέλα, αυτό φαίνεται, όμως, επειδή έχω μεγάλη πείρα σου λέω ότι ...μη νομίζεις ότι είσαι τόσο σπουδαία ώστε να προκαλέσεις τους θεούς ...αυτό θα σε καταστρέψει...
- Τις συμβουλές σου να τις δίνεις στα παιδιά σου- αν έχεις – δε μπορώ να σπαταλώ το χρόνο μου σαν εσένα
- Μη μιλάς τόσο σκληρά δεσποινίς μπορείς σαν θνητή να έχεις εξαιρετικό ταλέντο , όμως θα πρέπει να δείξεις σεβασμό σε όσους είναι μεγαλύτεροι και πιο μεγάλοι στην ηλικία ή πιο αδύναμοι από σένα.
- Α! Σαν την μεγάλη Αθηνά υποθέτω. Βαρέθηκα να ακούω το όνομα της. Αν είναι τόσο σπουδαία ας έρθει εδώ να δούμε τι αξίζει. Μπορούμε να κάνουμε διαγωνισμό στον αργαλειό.
- Πολύ καλά λοιπόν αφού θέλεις διαγωνισμό θα τον έχεις!

Η Αθηνά άρχισε να φτιάχνει ένα μεγαλόπρεπο υφαντό που απεικόνιζε μία πανέμορφη ελιά . το δέντρο έμοιαζε τόσο πολύ με πραγματικό που την παρακολουθούσαν μπορούσαν σχεδόν να μυρίσουν τον καρπό του και αν αποτολμούσαν να το πιάσουν νόμιζαν μπορούσαν να κόψουν μια ελιά. Στην άκρη του υφαντού η Αθηνά έβαλε μια τελευταία προειδοποίηση στην Αράχνη αν και δεν ήταν βέβαιο η φαντασμένη κοπέλα θα μπορούσε να την καταλάβει. Ήταν μια εικόνα που έδειχνε τον Δία να ρίχνει έναν κεραυνό. Μια προειδοποίηση για το τι θα μπορούσε να συμβεί όταν οι θνητοί προκαλούσαν την οργή των θεών. Η Αράχνη πήρε το υπέροχο υφαντό όμως δεν παρατήρησε τη συμβουλή της Αθηνάς . Γεμάτη αυτοπεποίθηση η Αράχνη πήγε στον αργαλειό της και άρχισε να δουλεύει με μεγάλη ταχύτητα. Η Αθηνά δεν μπορούσε να μη θαυμάσει την δεξιότητα και την ομορφιά του έργου όμως η σκηνή που είχε απεικονήσει η Αράχνη την εξόργισε. Γιατί η Αράχνη

κορόιδευε τους θεούς γελοιοποιώντας τον Δία. Αυτή τη φορά η Αράχνη είχε ξεπεράσει τα όρια. Η Αθηνά κομμάτισε το υφαντό

- Σε προειδοποίησα μία φορά, σε προειδοποίησα δεύτερη , όμως η ανόητη σου έπαρση ήταν υπερβολικά μεγάλη και θα τιμωρηθείς για αυτό. Θέλεις να γίνεις μεγάλη υφάντρα λοιπόν? Αυτό θα γίνεις!

Η Αράχνη μεταμορφώθηκε σε ένα μικροσκοπικό πλάσμα με 8 πόδια. Η Αθηνά δε στέρησε από την Αράχνη το ταλέντο της στην ύφανση κι αυτός είναι ο λόγος, σύμφωνα με τους αρχαίους Έλληνες που οι αράχνες είναι πασίγνωστες για τους όμορφους ιστούς που υφαίνουν.